Länsstyrelsen Jämtlands län

Datum
2026-11-23

Diarienummer
8487-2026

Voernese sameby

Beslut om skyddsjakt efter lodjur inom Voernese sameby

Beslut

Länsstyrelsen i Jämtlands län beslutar att bevilja skyddsjakt efter 1 lodjur inom Voernese sameby. Beslutet omfattas av de villkor som följer nedan.

Länsstyrelsen beslutar också att detta beslut ska gälla utan hinder av att det överklagas. Hur beslutet kan överklagas framgår av bilaga 1.

Villkor

När får skyddsjakten bedrivas?

Skyddsjakten får bedrivas från och med 2026-11-23 till och med 2026-12-07.

Skyddsjakten får genomföras under hela dygnet.

Varje jakttillfälle initieras av Länsstyrelsen. Länsstyrelsen ska inför varje jakttillfälle kontaktas på telefon **010-225 30 40**. Länsstyrelsen avlyser skyddsjakten om tillåtet antal lodjur fällts eller påskjutits innan jakttiden löpt ut.

Länsstyrelsen äger rätten att omedelbart avlysa jakten om förutsättningarna för skyddsjakt förändras eller om jaktförhållandena förändras på ett sådant sätt att jakten inte kan genomföras i enlighet med gällande bestämmelser samt villkoren i detta beslut.

Var får skyddsjakten bedrivas?

Skyddsjakten får bedrivas inom det jaktområde som anges i bilaga 2.

Skyddsjakt får ske på annans mark.

Länsstyrelsens personal som finns på plats får besluta att jakt som påbörjats i det angivna området får fullföljas även utanför området.

Vilka djur får fällas?

Skyddsjakten omfattar ett (1) lodjur.

Lodjurshonor med unge/ungar är fredade. Endast ensamma djur får fällas och jakt ska föregås av bakspårning enligt följande: En spårlöpa på minst en (1) kilometer ska bakspåras innan jakt får påbörjas. Kortare avbrott i spårningen tillåts, dock får ett avbrott maximalt upp gå till 100 meter. Spårlöpan ska följas hela sträckan och jägaren skall försäkra sig om att det är ett ensamt lodjur som bakspåras. Vid misstanke om att flera lodjur spåras får jakt inte påbörjas. Om jakten påbörjats och misstanke uppstår om att det rör sig om flera djur ska jakten omedelbart avbrytas.

Vilka får genomföra skyddsjakten?

Länsstyrelsen i samråd med samebyn utser jaktledare. Jaktledaren får utse ett begränsat antal personer som får delta i skyddsjakten. Länsstyrelsens kontaktperson nås på Länsstyrelsens rovdjurstelefon **010-225 30 40**.

I det fall Länsstyrelsen deltar förbehåller sig Länsstyrelsen rätten att agera som jaktledare.

Jaktledarens ansvar

Jaktledaren ansvarar för att;

- vid varje jakttillfälle informera Polismyndigheten på **010-569 15 89** när skyddsjakten påbörjas samt vid skyddsjaktens slut. Vid jaktens start ska följande uppgifter lämnas: jaktledarens namn och telefonnummer samt vart jakten utförs.
- om möjligt informera berörda markägare och jakträttshavare om skyddsjakten.
- vid behov kunna uppvisa dokumentation på vilka personer som deltagit vid respektive jakttillfället.

- försäkra sig om att en hund som är särskilt tränad i att spåra vilt kan finnas på skottplatsen inom högst två timmar från påskjutningen.
- jaktdeltagarna använder sådana kommunikationsmedel under skyddsjakten så att villkoren i detta beslut kan uppfyllas.
- samtliga jaktdeltagare känner till beslutet och dess villkor i sin helhet.

Jaktmedel och jaktmetoder

I Naturvårdsverkets föreskrifter om vapen, vapentillbehör och ammunition för jakt (NFS 2023:8) anges vilka vapen och kulpatroner som vanligtvis får användas vid jakt efter lodjur.

Skyddsjakten får bedrivas med hjälp av hund. Under ett och samma dygn får maximalt två (2) hundar släppas efter ett och samma lodjur.

För att skyddsjakten ska kunna bedrivas på ett ändamålsenligt sätt bedömer Länsstyrelsen att undantag från förbudet att nyttja motorfordon vid skyddsjakt ska utfärdas. Utsedda jaktdeltagare får, utan närvaro av Länsstyrelsens fältpersonal, söka efter samt ringa djuren med motorfordon. Om behov av ompostering finns får utsedd jaktledare och utsedda jaktdeltagare frakta vapen på skoter i terräng.

Förföljande och avlivning från snöskoter får endast utföras av personal särskilt utsedd av Länsstyrelsen.

Anmälan om fällt eller påskjutet djur

Jaktledaren ska omedelbart och senast inom en timme från det att ett lodjur fällts eller påskjutits anmäla detta till Länsstyrelsens rovdjurstelefon **010-225 30 40** samt Polismyndigheten på **010-569 15 89**.

Påskjutning definieras enligt följande: skott har avlossats mot ett lodjur med avsikt att fälla den och det inte kan uteslutas att djuret är träffat.

Vid anmälan om fällt eller påskjutet djur ska följande uppgifter anges:

- Skyttens namn och telefonnummer
- Jaktledarens namn och telefonnummer
- Tidpunkt för att djuret fällts eller påskjutits
- Koordinater för den plats djuret fällts eller påskjutits

Jaktledaren ska omedelbart avlysa jakten om tillåtet antal rovdjur fällts eller påskjutits med stöd av detta beslut.

Platsundersökning och eftersök

Den som påskjutit ett djur ansvarar tillsammans med jaktledaren för att eftersök genomförs om platsundersökningen eller andra omständigheter visat att det påskjutna djuret är skadat.

Eftersök ska, om inte skottplatsundersökningen eller andra omständigheter visar att djuret är oskadat, genomföras fram till dess att;

a) djuret påträffats dött,

b) djuret påträffats skadat och avlivats, eller

c) djuret inte kan anträffas.

Den som påskjutit ett djur samt jaktledaren ska redovisa för Länsstyrelsens besiktningsperson hur platsundersökning och eventuellt eftersök genomförts.

Jaktledaren ska uppvisa skottplatsen för Länsstyrelsens besiktningsperson och tillsammans med besiktningspersonen och den som påskjutit djuret genomföra en fältkontroll och följa upp vad som skett efter skott. Jaktledaren ska tillsammans med besiktningspersonen dokumentera platsundersökning och eftersök på blankett 3 *Påskjutning och eftersök efter stora rovdjur*.

Länsstyrelsen beslutar om ett påskjutet djur ska avräknas i enlighet med beslutet eller inte. Påskjutet djur avräknas såvida det inte har påvisats genom fältkontrollen att djuret är oskadat.

Hantering av fällt djur

Länsstyrelsen ska besikta det fällda djuret. I samband med besiktning ska Länsstyrelsen ta prover från djuret enligt delegeringsbeslut NV-26-044294.

Skinnet från det fällda djuret, förutsatt att skyddsjakten skett i enlighet med gällande lagstiftning och villkoren i detta beslut, tillfaller jakträttshavaren. Jakträttshavaren har rätt att överlåta skinnet till annan. Vid besiktningen märks skinnet från det fällda djuret med microchip som bevis på att det fällts lagligt. Jakträttshavaren har också möjlighet att återfå kranium efter det att skrotten skickas till Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA) för undersökning, det ska då markeras i blanketten som skickas till SVA. I det fall jakträttshavaren inte vill ha hela eller delar av djuret eller inte går att återfinna inom rimlig tid omhändertas hela djuret av Länsstyrelsen för vidare transport till SVA.

I det fall djuret fälls på statlig mark får skinn och kranium tillfalla samebyn. Om samebyn inte gör anspråk på det fällda djuret omhändertas djuret av Länsstyrelsen.

Beskrivning av ärendet

Ansökan

Voernese sameby (sökanden) ansöker den 18 november om skyddsjakt efter ett lodjur. I samband med att naturbevakare flög i området den 17 november hittades en lodjursdödad renkalv på nord östra sidan Storjolaberget, samt att spår av ett ensamt lodjur identifierades i riktning sydväst från kadavret mot rengärdet.

Snöförhållandena i området uppfattas som sådana att framkomligheten i terrängen med skoter är mycket begränsad. Samebyn har vidare anfört att på grund av pågående renskötselarbete med att samla renar i andra områden, saknas resurser för att söka efter ytterligare kadaver. Enligt samebyn finns det med stor sannolikhet fler skadade eller döda renar än de som hittills dokumenterats. Samebyn bedömer dock att ytterligare sökinsatser inte är ändamålsenliga, eftersom den arbetsinsats som skulle krävas inte står i rimlig proportion till den förväntade nyttan.

Sökanden berättar att det i området runt Storjola befinner sig för närvarande omkring 1 000 renar. Ytterligare renar väntas inom kort komma ned från fjället och ansluta till hjorden och antalet blir upp emot 3 000.

Sökanden uppger att de kommer vara kvar renar i detta område hela december, troligtvis kommer en del av renarna inte att flyttas därifrån.

Sökanden är bekymrad över situationen då utöver renkalven, 6 andra kadaver har hittats av en slump i området på barmark och då förutsättningarna för att hitta kadaver är ogynnsam, vilket gör att sökanden tror att det faktiska antalet renar som befaras vara rivna är betydligt högre, sökanden betonar också att skadorna nu är utspridda över tid vilket gör att de inte förväntar sig att de ska upphöra.

Sökandens uppgifter om att renar skingrats och rört sig onormalt norrut, samt uppgifterna om sändarförsedda renar som lämnat området och inte kunnat hämtas, visar på en påtaglig belastning för renskötseln. Uppgifterna om lodjur i området och den döda renkalven har kompletterats med Länsstyrelsens fältpersonals observationer den 21 november. Vid besöket påträffades lodjursspår inne i silen och spår efter flera jaktförsök i anslutning till rengärdet och längre söderut. Fältpersonalen noterade även många korpar, vilket tillsammans med spåren kan tyda på att kadaver finns i området.

Sammantaget talar uppgifterna för att lodjurens aktivitet sker i nära anslutning till renhjorden och sökandens anläggning, där renarna samlas inför den kommande indelningen i vintergrupper. Renar har enligt sökanden redan har förflyttat sig in på andra renskötselområden och att möjligheterna att återfinna och samla ihop dem där är begränsade. Vid eventuell skyddsjakt så önskar sökanden att jaktområdet går in en del på Västerbottens län då länsgränsen skär tvärs över den fjälldal där skadorna nu uppstår.

Komplettering med Länsstyrelsens fältpersonal den 21 november

Länsstyrelsens fältpersonal besökte rengärdet i Storjola tillsammans med sökanden. Cirka 50 meter söder om gärdet påträffades

lodjursspår inne i silen, den del av anläggningen där renarna samlas inför fördelning till vintergrupper. Söder och sydost om rengärdet påträffades spår efter flera jaktförsök. En större renflock uppges ha blivit jagad vid tre tillfällen och därefter rört sig långt söderut mot fjället. Ytterligare spår efter jaktförsök påträffades längre söderut, men snödrev försvårade spårningen. Terrängen i dalgången är besvärlig. Fältpersonalen noterade även ett stort antal korpar i området, vilket tillsammans med jaktförsöken kan tyda på att det finns kadaver i närheten.

Det fanns mycket ren i området och renbetet bedömdes vara gott. Sökanden uppgav att renarna avses vara kvar där så länge förhållandena tillåter. Sökanden uttryckte oro för att lodjuret ska fortsätta jaga och splittra renhjordarna, särskilt eftersom silen används när renarna senare ska delas in i vintergrupper och hållas där inför utfodring och transport.

Komplettering med sökanden den 20 november

Vid samtal med sökanden den 20 november uppgav sökanden att ett lodjur kommit norrifrån och gått rakt in i rensamlingen i samlingsområdet, där renhjorden hålls under uppsikt. Sökanden bedömde att lodjurets närvaro där riskerade att skingra hjorden samt döda renar. Sökanden uppgav även att GPS-uppgifter visade en onormal skingring av renar och att minst två sändarförsedda renar hade drivits bort från området under perioden 14–18 november.

Uppgifter från Länsstyrelsens fältpersonal den 17 november

Den 17 november ringer en naturbevakare och berättade att hen i samband med en helikoptertur under dagen hittat ett kadaver av en renkalv på nordöstra sidan av Storjolaberget, ca 200 meter från länsgränsen mot Västerbotten. Spår av ensamt lodjur från kadavret, spåret efter lodjuret går i riktning västerut mot renhagen i Storjola. Det är ca 10 centimeter snö i området vilket gör det svårt att färdas på backen via snöskoter, men spåret gick att se bra och följa tillräckligt långt för att konstatera att det rör sig om ett ensamt lodjur från helikoptern.

Naturbevakaren bedömer att det troligtvis handlar om samma lodjur som orsakat skador tidigare då det är i samma område.

Naturbevakaren berättar att det är mycket ren i området med störst koncentration mellan Raukasjön och Sutme på båda sidor dalgången.

Uppgifter från sökanden den 4 november

I samtal med Voernese sameby den 4 november framgår att två färska kadaver som bedöms ha slagits av lodjur hittats vid Storjola. Sökanden befarar att det finns betydligt fler slagna renar då det är utmanande att hitta kadaver denna årstid innan snön kommit och att det är mycket slump att dessa hittats på barbacken.

I området finns i dagsläget hela samebyns renhjord och även renar från Vilhelmina södra. De brukar flytta mot vinterbetet i januari, men det kan i många fall bli renar kvar i detta område året runt.

Spår av ensamt lodjur söder om Vöörkele observerades under en dag när det kommit nysnö runt den 19 oktober, men då snön försvann samma dag är det svårt att veta exakt riktning, sökande tror den är kvar i området då dessa nya kadaver som hittat bedöms av samebyn vara lodjursrivna hittats.

Uppgifter från Länsstyrelsens fältpersonal den 19 oktober

Den 19 oktober ringde en naturbevakare och berättade att Voernese sameby samlat renar under den gånga helgen vid Storjola. Då upptäckte de två slagna renar som de bedömer mest troligt har dödats av lodjur. Detta då det var spår av endast lodjur i området. I dagsläget har dock all snö försvunnit.

Vidare hittade renskötare från samebyn Vilhelmina södra ytterligare tre döda renar i samma område, vilka också bedömts mest troligt vara tagna av lodjur, då det återigen var spår endast från lodjur i området. Oklart i dagsläget om dessa tre renar tillhörde Vilhelmina södra eller Voernese, men det visar oavsett att något rovdjur rör sig i området.

Förekomst av lodjur i området

Den 21 november dokumenterade Länsstyrelsens fältpersonal spår efter ett ensamt lodjur vid rengärdet i Storjola. Länsstyrelsens fältpersonal dokumenterade även spår efter flera jaktförsök.

Den 16 november dokumenterade Länsstyrelsens personal spår efter ett ensamt lodjur vid Storjolaberget.

Den 19 oktober observerade samebyn spår efter ett ensamt lodjur vid Vöörkele.

Skadebild

Under mitten av oktober har fem dödade renar hittats i området, dessa är observerad av samebyn.

Den 2 och den 3 november har två dödade renar hittats i området som bedöms lodjursrivna, dessa är dokumenterad av samebyn.

Den 17 november hittas en ren i området som bedöms lodjursriven, dokumenterad av Länsstyrelsen.

Skadebilden i området består både av direkta och indirekta skador. Renar rivs och dödas av lodjur men skadan består framför allt av den störning som uppstår i renhjorden när lodjuret jagar. Under jaktförsöken skingras renhjorden och sprids över ett stort område, detta leder till merarbete som skingrade renhjordar innebär. Lodjuret har orsakat skador och störningar i renhjorden under en längre tidsperiod.

Motivering till beslutet

Länsstyrelsens bedömning

Länsstyrelsen gör en samlad bedömning i varje enskilt fall. Länsstyrelsen bedömer skadornas omfattning, förväntad skadebild, om skadeförebyggande åtgärder gjorts och vilka möjligheter till förebyggande av skada som finns samt möjlighet till annan lämplig lösning än skyddsjakt. Länsstyrelsen bedömer om skyddsjakt kan försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus för arten. Länsstyrelsen beaktar också lodjursstammens utveckling i landet som helhet. Vidare bedömer Länsstyrelsen om det går att identifiera speciellt skadegörande individer eller särskilt skadeutsatta områden.

Allvarlig skada

Som tidigare angetts består skadebilden både av direkta och indirekta skador. Renar rivs och dödas av lodjur men skadan består även av den störning som uppstår i renhjorden när lodjuret jagar. Under jaktförsöken skingras renhjorden och sprids över ett stort

område. Skadebilden består också av det merarbete det innebär för renskötarna att hålla renarna samlade inför den kommande flytten till vinterbetesmarkerna.

Att lodjur prederar på ren vid ett enskilt tillfälle kan anses vara normal affärsrisk men i det aktuella fallet bedömer Länsstyrelsen att lodjuret i nuläget finns kvar i, eller i närheten av, renhjorden och att en förvärrad skadesituation snabbt kan uppstå på grund av den mängd ren som redan är i, och förväntas ansluta till området.

Den ytterligare tillförseln av renar bedöms kunna försvåra dokumentation och uppföljning av skador i området. En större hjord kan medföra att spår trampas sönder eller blir svårare att urskilja, vilket kan begränsa möjligheten att klarlägga skadeutvecklingen och omfattningen av eventuella ytterligare angrepp. Detta förhållande tillsammans med de dokumenterade angreppen och den förväntade ökningen av antalet renar i området gör att skadebilden går att förutse och att den kan förväntas fortsätta. Arbetet med att samla renar är både tids- och kostnadsmässigt resurskrävande, att hålla renarna kvar i detta område när lodjuret jagar och skingrar renarna kan därmed försvåra och omöjliggöra detta arbete.

Mot denna bakgrund bedömer Länsstyrelsen att samebyn lider av en allvarlig skada och att skyddsjakt på ett lodjur kan förhindra den.

Gynnsam bevarandestatus

Naturvårdsverket fastställde den svenska lodjursstammen för inventeringssäsongen 2025/2026 till 256,5 föryngringar[1] vilket med gällande omräkningsfaktor motsvarar cirka 1 500 lodjur (95 % CI = 1 1267–1734). Det innebär att den svenska lodjursstammen bedöms ligga över referensvärdet för gynnsam bevarandestatus vilket är 870 individer [2].

I Jämtlands län återfanns 28 föryngringar av lodjur under inventeringssäsongen 2025/2026[3]. 28 föryngringar motsvarar cirka

[1] Mari Tovmo, & Jens Frank (2026). Bestandsovervåking av gaupe 2026 (Report No. 2-2026). Rovdata, Norsk institutt for naturforskning (NINA)/SLU Viltskadecenter.
[2] Naturvårdsverket 2024. Fastställande av miniminivåer för lo gällande rovdjursförvaltningsområden och län. NV-02105-23
[3] Länsstyrelsen i Jämtlands län. 2026. Slutrapport rovdjursinventering 2026, Jämtlands län 2025/2026.

172 individer, vilket är över den av Naturvårdsverket beslutade miniminivån om 92 individer i Jämtlands län[4].

I Naturvårdsverkets beslut (NV-26-044294[5]) görs bedömningen att om andelen lodjur som fälls efter beslut om skyddsjakt hålls på liknande nivå som tidigare kommer populationsutvecklingen fortsatt vara stabil och upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus för lodjur inte försvåras.

Länsstyrelsen bedömer att en skyddsjakt efter ett lodjur inte kommer att påverka det lokala beståndet negativt då det finns god marginal till länets fastställda miniminivå.

Länsstyrelsen bedömer vidare att skyddsjakten inte kommer att försvåra möjligheten till upprätthållande av gynnsam bevarandestatus för lodjur nationellt.

Annan lämplig lösning

Det aktuella området utgör året runt mark för samebyn, och används även som vinterbetesmark. Den skadeförebyggande metod som normalt fungerar bäst mot predation på renar är att hålla väl samlade hjordar. Upprepade jaktförsök av lodjur leder till att renhjorden skingras och sprids över stora ytor, vilket i sin tur medför ökad exponering av renarna för predation från såväl lodjur som övriga stora rovdjur.

Andra alternativa metoder som diskuterats är:

1. Ökad bevakning

Renarna bevakas redan i den utsträckning som är resursmässigt möjligt. De flesta jaktförsök av lodjur genomförs nattetid. Det gör det svårt att upptäcka och avvärja ett pågående angrepp, och effekten av ökad bevakning och närvaro vid hjorden har därför begränsad effekt.

[4]Naturvårdsverket 2024. Fastställande av miniminivåer för lo gällande rovdjursförvaltningsområde och län. NV-02105-23
[5] Naturvårdsverket 2026. Överlämnande av rätten att fatta beslut om skyddsjakt på björn, järv, lodjur och varg till länsstyrelserna. NV-26-044294

2. Hägna in och fodra renarna

Det kan inte anses som en lämplig lösning att hägna in det stora antalet renar som finns i detta område. Att hålla renarna i hägn kan heller inte anses som en lämplig lösning över längre tid då det innebär en orimlig kostnad och arbetsinsats vad gäller underhåll av hägn och utfodring samt en ökad sjukdomsrisk för renarna.

3. Mota bort lodjuren

Renar är ett lättåtkomligt byte för lodjur. Vidare tenderar lodjur som börjat predera på renar att vara svåra att mota bort från renhjorden.

Mot bakgrund av detta bedömer Länsstyrelsen att det saknas annan lämplig lösning.

Länsstyrelsens samlade bedömning

Länsstyrelsen bedömer att samebyn lider av en allvarlig skada till följd av att lodjuret uppehåller och jagar renar i området under en längre period, och att skadan kan eskalera snabbt när fler renar ansluter till hjorden. Om lodjuret tillåts vara kvar i området finns det, mot bakgrund av skadebilden och den förväntade ökningen av antalet renar, en stor sannolikhet för att ytterligare allvarlig skada kommer att uppstå. Samebyn har uppgett att det sannolikt finns ytterligare kadaver, men att sökandet försvåras av det fortsatt dåliga snöläget och otillgängliga terrängen. Uppgiften om kadaver i oktober har inte kunnat verifierats och läggs därför inte till grund för bedömningen som konstaterad skada. De dokumenterade angreppen från naturbevakare visar dock att lodjur har orsakat skada på renar i området. Då skadan pågått under en längre tid så bedömer Länsstyrelsen det osannolikt att skadan ska upphöra.

Länsstyrelsen har bedömt att det inte finns någon annan lämplig lösning.

Bestämmelser som beslutet grundas på

Naturvårdsverket fattade den 5 juni 2026 med stöd av 24 a § jaktförordningen (1987:905) beslut (NV-26-044294) om att överlämna rätten att besluta om skyddsjakt efter björn, varg, lo och järv till vissa länsstyrelser.

Beslutet fattas med stöd av 5b, 9, 9b, 18, 21, 22, 23 a, 23 b och 24 d §§ jaktförordningen. I beslutet har även reglerna i artikel 12 och undantagsreglerna beträffande jakt i artikel 16 i Art- och habitatdirektivet (92/43/EEG) beaktats.

Med stöd av 59 § jaktförordningen gäller detta beslut utan hinder av att det överklagas.

Beslutets verkställighet

Då skadan bedöms vara pågående och lodjuret befinner sig i renhjorden bedömer Länsstyrelsen att beslutet ska verkställas snarast.

Information

Jakt som inte följer angivna villkor sker utan stöd av detta beslut och i strid med fredningsbestämmelserna i 3 § jaktlagen (1987:259). Straffbestämmelserna för jaktbrott återfinns i 43 och 44 §§ samma lag.

Länsstyrelsen erinrar om 22 § jaktförordningen där det framkommer att ett skjutvapen som förvaras i ett motordrivet fortskaffningsmedel inte får ha ammunition i vapnets patronläge eller magasin.

Länsstyrelsen erinrar om att skyddsjakten enligt 27 § jaktlagen ska bedrivas på ett sådant sätt att viltet inte utsätts för onödigt lidande och så att människor och egendom inte utsätts för fara.

Länsstyrelsens personal kan komma att utföra tillsyn och kontroll före, under och efter skyddsjaktens beviljande och genomförande.

Efter skyddsjaktens genomförande önskar Länsstyrelsen att sökanden inkommer med en erfarenhetsberättelse gällande den aktuella skyddsjakten, se bilaga 3 för ytterligare information.

Kontaktuppgifter

Välkommen att kontakta Länsstyrelsen för frågor via telefon eller e-post. Telefonnummer och e-postadress finns längst ner på första sidan. Ange ärendets diarienummer eller ärendebeteckning vid

kontakt med Länsstyrelsen. Du hittar numret uppe till höger på första sidan.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av viltchef Charlotta Spaak med vilthandläggare Anton Larsson som föredragande. I den slutliga handläggningen har också Katrina Lindqvist vilthandläggare och Nicklas Persson naturbevakare medverkat.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.

Kopia till

Naturvårdsverket
Polisen
Statens Veterinärmedicinska anstalt
Skandlynx
Viltförvaltningsdelegationen i Jämtlands län

Bilagor

1. Bilaga 1. Överklagandehänvisning förvaltningsrätten
2. Bilaga 2. Karta över jaktområde
3. Bilaga 3. Begäran om erfarenhetsberättelse

Bilaga 1. Överklagandehänvisning förvaltningsrätten

Om du inte är nöjd med Länsstyrelsens beslut, kan du skriftligen överklaga beslutet hos förvaltningsrätten.

Så här överklagar du beslutet

Länsstyrelsen måste pröva att överklagandet har kommit in i rätt tid, innan det skickas vidare tillsammans med handlingarna i ärendet. Därför ska du lämna eller skicka din skriftliga överklagan till Länsstyrelsen Jämtlands län antingen via e-post; jamtland@lansstyrelsen.se, eller med post; Länsstyrelsen Jämtlands län, 831 86 Östersund.

Tiden för överklagande

Ditt överklagande måste ha kommit in till Länsstyrelsen **inom tre veckor** från den dag du fick del av beslutet. Om det kommer in senare kan överklagandet inte prövas. I ditt överklagande kan du be att få ytterligare tid till att utveckla dina synpunkter och skälen till att du överklagar. Sedan är det förvaltningsrätten som beslutar om tiden kan förlängas.
Parter som företräder det allmänna ska ha kommit in med sitt överklagande inom tre veckor från den dag då beslutet meddelades.

Ditt överklagande ska innehålla

- Vilket beslut som du överklagar, beslutets datum och diarienummer.
- Hur du vill att beslutet ska ändras.
- Varför du anser att Länsstyrelsens beslut är felaktigt.

Skriv också följande uppgifter, om du inte tidigare lämnat dem:

- Person- eller organisationsnummer.
- Telefonnummer där du kan nås dagtid (med undantag för nummer som avser ett hemligt mobilabonnemang som behöver uppges endast om rätten begär det).
- E-postadress.
- Annat som har betydelse för att domstolen ska kunna nå dig.

Om du har handlingar som du anser stödjer din överklagan så bör du bifoga kopior på dessa. Kontakta Länsstyrelsen i förväg om du behöver bifoga filer som är större än 15 MB via e-post.

Ombud

Om du anlitar ett ombud som sköter överklagandet åt dig ska ombudet underteckna skrivelsen samt uppge sitt eget namn, adress och telefonnummer. Ombudet bör också bifoga en fullmakt.

Behöver du veta mer?

Har du ytterligare frågor kan du kontakta Länsstyrelsen via e-post jamtland@lansstyrelsen.se, eller via växeltelefonnummer 010-225 30 00. Ange ärendets diarienummer.

Bilaga 2. Karta över jaktområde

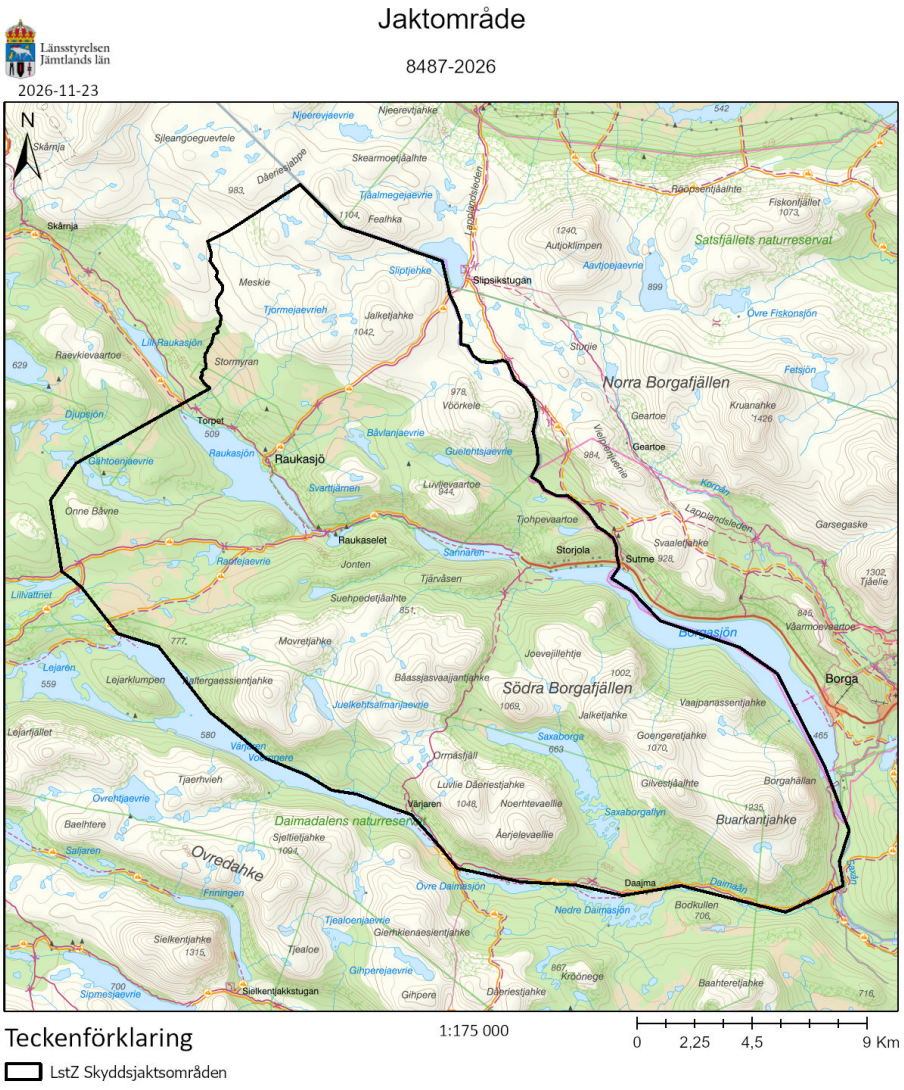

©Lantmäteriet Geodatasamverkan

Bilaga 3. Begäran om erfarenhetsberättelse från skyddsjakt efter rovdjur

För att följa upp beslut om skyddsjakt och utveckla verksamheten kring skyddsjakter önskar Länsstyrelsen att ni inkommer med en erfarenhetsberättelse gällande den aktuella skyddsjakten. I samband med att skyddsjakten avslutats efterfrågas därför svar på följande frågor:

Skyddsjaktens effekt

1. Vad anser/bedömer ni är effekten av den genomförda skyddsjakten?

2. Pågick skadesituationen under tiden skyddsjakten bedrevs, på vilket sätt?

Skyddsjaktens genomförande

1. Hur många jaktförsök genomfördes?

2. Hur många jägare deltog vid respektive jakttillfälle? I de fall skyddsjakten genomfördes av en sameby - deltog personer som inte är medlemmar i samebyn i jakten?

3. Hur informerades deltagande jägare om beslutet och dess villkor?

4. Vilka kommunikationsmedel användes under skyddsjakten?

5. Gjordes något försök att kontakta markägare/jakträttshavare inför skyddsjakten? Om inte, vad var anledningen till det?

6. Vilka faktorer påverkade skyddsjaktens utfall positivt/negativt? (Exempelvis väder, snöförhållanden, tillgång till jägare och hundar, osv.)

7. Kan ni beskriva skyddsjaktens genomförande? (Redogör gärna kort för varje jaktförsök, exempelvis spårning och ringning av djuren, eventuell bakspårning, användande av hundar, eventuella påskjutningar och eftersök, osv.)

8. Hur har skyddsjaktområdet varit?

Övriga frågor

1. Hur har ni upplevt att kontakten med handläggare, rovdjurstelefonen och polisen fungerat?

2. Har ni några andra synpunkter eller annan information som ni önskar framföra till Länsstyrelsen?

Svar önskas inom en vecka efter avslutad skyddsjakt. Skriftligt svar skickas till jamtland@lansstyrelsen.se, ange då ärendets diarienummer i ämnesraden. Om ni i stället önskar svara per telefon tas kontakt i första hand med handläggaren för ärendet.